

[Bomholt.]

Ledelsen for vort samlede Skolevæsen. Stedet giver Udlændinge et meget snurrtigt Indtryk, og vi Danske undrer os saare over de snævre Trapper og gammeldags kummerlige Kontorer.

Til Slut vil jeg udtrykke min Anerkendelse af Retningslinien i den Resolution, som Bestyrelsen for Ribe og Ringkøbing Renteforeninger har fremsendt til Rigsdagen. Det undrer mig, at det ærede Medlem Hr. Pinholt, som har indbragt Resolutionen, i sin finansielle Tale ikke med eet Ord berørte Resolutionens Krav om den Rentensænkning, der er en Fornødenhed for Landbrugets Trivsel. Venstre gaar bestandig udenom, som Katten om den varme Grød. Jeg føler mig overbevist om, at denne Resolutions Ord har Sangbund i hele den vestjyske Landbobefolkning. Baade Bønder og Arbejdere kan indse det fornuftige i det Krav i Resolutionen, at

„Kapitalejerne skal bære deres Bidrag“
til Lindring af Krisen. Renteforeningerne kræver, at Nationalbanken bliver Statsbank, for at den kan sikre en fast Pengepolitik, og foreslaar, at det Rentetilskud, som maa anses for at være nødvendig, fremskaffes ved Skat paa store Formuer og Indtægter samt en Skat paa Aktieselskabsudbytter. Der er i hvert Fald her en Tendens, der kan samle det store Befolkningsflertal, derom er der ingen Tvivl.

Venstres Rigsdagsmænd i Ribe Amt har endnu ikke fundet et klart Standpunkt til de Forslag, der her i Rigsdagen har været fremsat til Ophjælpning af Landbrugets Rentabilitet. Det store Forslag om Rente-hjælp blev stemt ned af Landstinget, og det ærede Medlem Hr. Rahbek har jo i Forvejen udtalt sig imod de prishævende Foranstaltninger, efter ganske vist i Forvejen at have stemt for disse Foranstaltninger her i Tinget. Naar Landbruget kræver Realiteter, svares der fra Venstres Side med velvillige Ord i Øst og Vest, men nogen praktisk politisk Indsats kommer der tilsyneladende ikke ud af det. Der er for mig ingen Tvivl om, at hvis den politiske Indstilling, som er typisk for Renteforeningerne, ogsaa blev respekteret af Partiet Venstre, saa var der Basis for en handlekraftig Politik til Gavn for de kriseramte paa Land som i By.

Ole Bjørn Kraft: Der er et lokalt Spørgsmaal, som interesserer overordentlig stærkt i det Amt, hvor jeg er valgt, og som jeg gerne vil have Lov til at fremdrage ved denne

Lejlighed. Det drejer sig om Anlægget af en ny Fiskerihavn ved Hals. Det er snart et gammelt Spørgsmaal. Der foreligger en Henvendelse til Ministeriet om denne Sag allerede i 1929, men hidtil er den ikke kommet videre, hidtil har Bestræbelserne for at tilvejebringe gode og taalelige Forhold ved denne Havn været forgæves. Hertil bidrager maaske, at Havnen, saaledes som den er nu, ejes af Aalborg Kommune, og at det har været vanskeligt at faa Forhandlinger i Gang om Bygningen af en ny Havn, der, saaledes som Forholdene ligger, naturligt maa blive en Statshavn. Der er mange og gode Grunde, der taler for Anlægget af en saadan Statshavn ved Limfjordens østlige Udløb, ligesom der allerede findes en tilsvarende Havn ved det vestlige Udløb. Forholdene ved den nuværende Havn ved Hals er, hvad jeg ved Selvsyn har haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med, i allerhøjeste Grad utilfredsstillende, ja, i Virkeligheden utilstedelige. Havnebassinet er i den nuværende Forfatning og Størrelse aldeles ude af Stand til at optage det Antal Fartøjer, som søger til denne Havn, der blandt andet paa Grund af den Forbindelse, den har med Københavnsdamperen fra Aalborg, er særlig egnet til Forsendelse af frisk Kattøgatsfisk til Hovedstaden. Gang paa Gang hænder det i godt Vejr, men naturligvis først og fremmest under ugunstige Vejrforhold, at Havnen er saa opfyldt, at der overhovedet ikke er frit Vand i den; det medfører desuden naturligvis store Ulemper for Baadene, der skurer mod hinanden og bliver udsat for stor Slitage, ja, ret ofte for Havari. Det er under disse Forhold næsten umuligt for Skibene at komme ud af Havnen, og for Fiskene, som opbevares i Hyttefadene, medfører det stor Ødelæggelse paa Grund af Mangelen paa friskt Vand.

Det er blevet mig meddelt, at der i denne Sommer ved „Drukning“, kan man sige, er omkommet for 30 000 Kr. Rødspætter i Hyttefåde i Hals Havn. Under disse Omstændigheder overvejer Forsikrings-selskaberne endogsaa at nægte at forsikre Skibe, der hører til i Hals Havn. Under Storm, under ugunstige Vejrforhold hænder det Gang paa Gang, at det bliver nødvendigt at afvise Fiskefartøjer, der søger til Havnen. Mange, der under andre Forhold vilde søge derind, er nødsaget til at ankre op paa Strømmen, hvilket naturligvis under Isvintre udsætter Fartøjet for Skade og Havari. Der er til den nuværende Havn knyttet ikke mindre end 128 Fartøjer, heraf er 5 knyttet til Lodseriet og 3 til Fyrvæsenet, og desuden findes en Redningsstation i